

πού δὲν τὸ εἶδα ἐγώ, τὸν παρακαλῶ πολὺ νὰ μὲ φωτίσῃ καὶ νὰ μοῦ πῆ, ποῦ ἀκριβῶς λέει ὁ Παλαμάς, ἐπὶ τὸ ἄρθρο του γιὰ μένα «γράφτηκε μὲ κάποιο ἐκβιασμοῦ καὶ γιὰ νὰ ἐξοφλήσῃ κάποια ὑποχρέωση». Ἄν εἶνε, ἀξίζει νὰ τὸ ἴδῃ κ' ἐγώ. Ἄν δὲν εἶνε πάλι παρὰ καμμιά παρεξήγηση τοῦ κ. Τυμψηροῦ, ἡ καμμιά κακὴ πληροφορία τρίτου, — γιὰτι μὴ πορὶ ὁ ἄνθρωπος νὰ τᾶκουσε καὶ νὰ τὸ πέταξε ἀνεξέταστα, — πρέπει νὰ τὸ μάθῃ.

Δὲ θάπαντήσω βέβαια στᾶλλο πού λέει γιὰ μένα ὁ κ. Τυμψηροῦς. Ἄνθρωπος πού διαβάζει τὸν πρόλογο τοῦ «Κόκκινου Βράχου» καὶ παίρνει τὴν ἐντύπωση, ἐπὶ ὁ Παλαμάς «εἰρωνεύεται ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος» (!). δὲν εἶνε σὲ θέση νὰ κρίνῃ γιὰ τὸ παραμικρό. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμποδίζει νὰ εἶνε καλὸς καὶ τίμιος ἄνθρωπος, καὶ σὰν τέτοιος πρέπει νὰ παντήσῃ ὅς ἐστι τὸν ρωτῶ.

Μὲ ἀγάπη

Δικός σου

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Τ' ΑΝΩ ΠΟΤΑΜΩΝ

Φίλε «Νουμά»

Ἀπὸ ὅλους πού γράψανε κατὰ τοῦ «Πρωτομάστορα» μόνον ἕνας, ὁ Εἰδικὸς Β' στίς «Ἀθῆναι» τῶν 19. 3. 916 μ' ἔπεισε πὼς τὸ ἔργο δὲν ἀξίζει τίποτα καὶ πὼς ὁ Καλομοίρης, πού γὰ εἶχα τὴν ἀπλότητα νὰ τονέ νομίζω ἀναγεννητὴ τῆς μουσικῆς μας, εἶναι τενεκὲς καὶ τίποτ' ἄλλο. Λοιπὸν ὁ Εἰδικὸς Β' (Εἰδικὸς!!!) μᾶς βεβαιώνει πὼς ὁ «Πρωτομάστορας» εἶναι μπλόφα μουσικῆ καὶ ὄχι ἔργο τέχνης, γιὰτι (προσέχτε σ' αὐτὸ τὸ εἰδικὸ ἐπιχείρημα) ὁ Καλομοίρης εἶναι μαλλιαρός! Ράβδος ἐν γωνίᾳ κτλ.

Κι ὅμως ὁ Εἰδικὸς Β' εἶναι δημοτικιστῆς! Τὸ λέει στὸ ἄρθρο του. Σέβεται, λέει, καὶ τὸν Ψυχάρη. Δὲν πάει νὰ κουρεύεται! Δημοτικιστῆς καὶ νὰ σοῦ μιλάει γιὰ μαλλιαρούς!.. Αὐτὸ μοῦ θυμίζει τὴ δήλωση ἐνὸς νιόφαντου περιοδικοῦ πού λέει «εἴμεθα δημοτικισταὶ χωρὶς νὰ ἀναγνωρίζουμε τὸ σύστημα τοῦ Ψυχάρη». Ἴδια καὶ ἀπαράλλαχτα μποροῦσε νὰ γράφει καὶ ὁ Μιστριώτης: Εἴμεθα δημοτικισταί. Δὲ πᾶ' νᾶσαστε! Ἐμεῖς εἴμαστε δημοτικιστὲς καὶ κλαίμε γιὰ κείνους ποῦρχονται νὰ γροπιάσουν τὸν ἀγῶνα ἢ ἀπὸ ἀμάθεια ἢ ἀπὸ μπακαλοσύνη.

Οὔτε δημοτικισταὶ οὔτε μαλλιαροὶ ὑπάρχουν. Μονο δημοτικιστὲς ἀναγνωρίζει ὁ ἀγῶνας καὶ ὄλ' οἱ ἄλλοι εἶναι καθαρηνουσάνοι μὲ μουτσούνα.

Δικός σου

Γ. ΦΥΛΛΙΑΔΗΣ

ΠΟΝΟΣ

Χτὲς βράδυ πόσο ἐπόνεσ' ἡ καρδιά μου
κι' ἄπαφτα μεσ' στὰ στήθια μου ἐθρηνοῦσε
σὰν κᾶτι ποῦχε χάσει νὰ ζητοῦσε
κᾶτι πού ἦταν μακρὰ, πολὺ μακρὰ μου.
Ἐγὼ δὲν ἔκλεισε τὰ βλέφαρά μου
κι' ὀλονυχτίς τὸ μάτι μου ἐθωροῦσε
σὰν κάποιο φάντασμα πού τριγυροῦσε
μέσα στὴ σκοτεινὴ τὴν κάμαρά μου.
Τὸ φάντασμα τοῦ πόνου!... Τὸ φεγγάρι
ἀνήμερο νὰ μὲ παρηγορήσῃ
Πῆγε νὰ πέσῃ ν' ἀποκοιμηθῇ...
Κι' ὁ οὐρανὸς θλιμμένος ἀπ' τὴ δύση
τώρα ἕνα κλᾶμμα σιγαλὸ εἶχε πάρει
κ' ἡ λύπη του σὲ δάκρυα εἶχε χυθῆ!

ΝΙΚΟΣ Ι. ΡΙΤΣΟΣ

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ :

ΜΗΤΣΑΣ ΠΕΡΡΩΤΗ

“ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ,”

Ο ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ὑπὸ τὴν προεστίαν τῆς Α. Υ. τοῦ
Πρίγκηπος Γεωργίου.

Μὴ γανομένης ἀπαρτίας πρὸς συγκρότησιν Γενικῆς Συνελεύσεως τῆ 17ῃ Μαρτίου καλοῦνται οἱ Ἐνθροῦνται, Δωρηταὶ καὶ τὰ Μέλη τοῦ Μουσικοῦ καὶ Δραματικοῦ Συλλόγου εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Ὁλίου, πρὸς συγκρότησιν τοιαύτης τῆ 27ῃ Ἰδίου μηνὸς ἡμέρα Κυριακῆ καὶ ὥρα 11 π. μ.

Ἡμερησία Διάταξις.

1) Ἀνάγνωσις τῆς Ἐκθέσεως πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος 1915.

2) Αἰτάγωνσις τῆς Ἐκθέσεως τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸ αὐτὸ ἔτος.

3) Ἐκλογή τριῶν τακτικῶν Ἐλεγκτῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν διὰ τὸ ἔτος 1916.

4) Ἀντικατάστασις τριῶν Συμβούλων Ἐξερχομένων.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 17 Μαρτίου 1916.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Συλλόγου)